

تحلیل اثرات انطباق لبه‌های شهری با عوارض طبیعی ساحلی در شهرهای هند

زهرا عسکرزاده

کارشناس معماری، دانشگاه شهید رجایی

zahra.askarzade@gmail.com.

محمد صالح شکوهی بیدهندی

دکتری شهرسازی، دانشگاه تهران

saleh.shokouhi@gmail.com.

چکیده

یکی از عناصر پنج گانه معرفی شده برای سیمای شهر، لبه‌ها است. لبه‌ها عناصری خطی هستند که عموماً واحد کارکرده بروند گرا بوده و مرز میان دو بخش را مشخص می‌کنند. این عناصر ممکن است به صورت مصنوع ایجاد شده و یا منطبق بر عوارض طبیعی باشد. مقاله حاضر به تحلیل کارکردهای ویژه لبه‌های شهری منطبق بر عوارض طبیعی ساحلی می‌پردازد و به این موضوع توجه دارد که لبه‌های شهری طبیعی که درنتیجه انطباق لبه شهری و عوارض طبیعی حاصل می‌شوند، علاوه بر تأثیری که در سیمای شهر دارند به لحاظ کاربردی نیز می‌توانند به عنوان یک فضای جمعی در شهر عمل کنند. سؤال این است که انطباق لبه‌های شهری با عناصر طبیعی نظیر رودخانه، دریاچه و یا ساحل دریا، چه آثاری می‌تواند در پی داشته باشد؟

قلمرو جغرافیایی این پژوهش، شهرهای هندوستان است. بنابراین، بهمنظور پاسخ به این سؤال، سه نمونه موردی در کشور هند بررسی شد. رود گنگ در شهر بنارس، لبه دریاچه پوشکار و لبه ساحل بمبئی، سه نمونه مطالعاتی هستند که در آن‌ها، لبه‌ای شهری بر روی عناصر طبیعی ساحلی منطبق شده‌اند. بررسی این سه نمونه نشان می‌دهد که چگونه ایجاد کاربری‌های تجاری، ایجاد فضاهای آبینی، شکل‌گیری فضاهای جمعی و حضور شهروندان و تعاملات اجتماعی ایشان در کنار لبه‌های طبیعی، می‌تواند به عنوان آثار و نتایج انطباق لبه‌های شهری و عوارض طبیعی به حساب آید.

واژگان کلیدی

لبه، شهر، تعاملات اجتماعی، هند، بنارس، بمبئی، پوشکار.

مقدمه

رشد متعادل شهر، کیفیت، سیما و خوانایی شهر دارد. این مقاله به کارکردهای لبه‌های شهری منطبق بر عوارض طبیعی می‌پردازد و با بررسی سه نمونه موردي در کشور هندوستان، نشان می‌دهد که لبه‌هایی که به‌ویژه در کناره آب (رودخانه، دریاچه و دریا) واقع شده‌است چگونه می‌تواند به صورت ذهنی و عینی در ساختار اصلی شهر ایفای نقش کنند.

شاید بتوان اولین مطالعه در خصوص مفهوم سیمای شهر و عناصر آن را به «کوین لینچ^۱» منسوب دانست. لینچ در کتاب سیمای شهر، عناصر سیمای شهر را به پنج دسته «گره، راه، نشانه، محله و لبه» تقسیم کرده است. لبه شهری چه به عنوان حاشیه و مرز بیرونی شهر و چه به عنوان عامل خطی درون‌شهری، از عناصر مهم ساخت شهر است که حفظ کیفیت و پویایی آن، نقش مهمی در

فرضیه

مشترکی در ذهن شهروندان ایجاد کرده است و وجود امروز آن‌ها وجودی ذهنی و مبتنی بر آثار حضور قدیمی آن‌ها است، حصار شهرها و خندق‌ها که در شهرهای امروز از میان رفته و بر روی آن‌ها خیابان‌های جدید ساخته شده و همچنان امتدادی را تعریف می‌کند، از این جمله است (یاراحمدی، ۱۳۸۹: ۳۲).

در مقالات مختلف از لبه‌های گوناگون شهری اعم از لبه‌های تاریخی (راسته بازارها، ارگ‌های حکومتی و برج و باروها و ...)، لبه‌های شهری جدید یا مصنوع (بزرگراه‌ها و ...) و لبه‌های طبیعی نام برده می‌شود که مورد اخیر موضوع بحث این نوشتار است.

لبه شهری طبیعی

لبه شهری طبیعی، نتیجه انطباق لبه شهری و عوارض طبیعی است. چنانچه عنصر خطی طبیعی بتواند در سازمان فضایی شهر نقش داشته باشد، می‌تواند به صورت لبه شهری طبیعی عمل کند، اگر این بستر قابلیت ایفای نقش در سازمان فضایی شهر را نداشته باشد، انسان به صورت مصنوع می‌تواند آن را ایجاد کند. لبه‌های شهری طبیعی که در نتیجه انطباق لبه شهری و عوارض طبیعی حاصل می‌شوند، علاوه بر تأثیری که در سیمای شهر دارند به لحاظ کاربردی نیز می‌توانند به عنوان یک فضای جمعی در شهر عمل کنند. دیوار برلین یک لبه شهری مصنوع و رودخانه سن در پاریس یک لبه شهری طبیعی به شمار می‌آید.

برای یک لبه شهری طبیعی، که موضوع اصلی این مقاله است، می‌توان کیفیاتی را بر شمرد. هر چه این لبه‌ها برخورداری بیشتری از این کیفیات داشته باشند، لبه‌های خواناتری محسوب می‌شوند.

جدول ۱، برخی از این کیفیات را تبیین می‌کند.

مطالعه حاضر سعی دارد مشخص کند که لبه‌های ساحلی در هند تا چه اندازه در خلق این کیفیات موفق بوده‌اند. به علاوه، بررسی لبه‌های شهری طبیعی در هند، ممکن است به توسعه مفاهیم و مبانی نظری مربوط به لبه‌های طبیعی شهری نیز کمک کند.

بنا به مطالعه و مشاهده موردی انجام شده در ساحل رود گنگ^۲ در شهر بنارس^۳، لبه دریاچه پوشکار^۴ و لبه ساحل بمبئی^۵، انطباق لبه‌های طبیعی و لبه‌های ساحلی درون شهرهای هندوستان، باعث شکل‌گیری لبه‌های طبیعی شهری شده و این همپوشانی طبیعی- شهری در سه حوزه افزایش خاطره‌انگیزی فضا، خوانایی ادراک شهر و ایجاد فضای جمعی اثرگذار بوده است.

لبه شهری

لبه شهر عاملی خطی است، معمولاً (اما نه همیشه) مرز مابین دو قسمت متفاوت است و در تشخیص سیمای شهر، به عنوان عاملی جانبی مورد مراجعه قرار می‌گیرد. قوی‌ترین لبه‌ها آن‌ها هستند که نه تنها فوراً به دیده می‌آیند، بلکه فرمی پیوسته دارند (لینچ، ۱۳۸۷). لبه‌ها عناصر خطی و برونقرای سیمای شهر، حد واسط دو زمینه اطلاعاتی مختلف و امتدادی هستند که بستر تغییر شکل (کیفیت) فضا واقع می‌شوند، خطوط راه‌آهن در شهر، حد مجموعی از ساختمان‌ها و دیواره‌ها را می‌توان به عنوان مثال‌هایی از لبه در سیمای شهر ذکر کرد.

لبه‌ها، عوامل جانبی هستند و نه محورهای توازن و تقارن؛ ممکن است به صورت عاملی باشند که عوامل دیگر را مسدود می‌کند یا بر آن‌ها حدی می‌نهد؛ اما تا اندازه‌ای می‌توان در درون آن‌ها نفوذ کرد. لبه‌ها به صورت طبیعی و مصنوع و در مقیاس خرد تا کلان در شهر وجود دارد. لبه‌های شهری به لحاظ ماهیتی در دو دسته عینی و ذهنی قابل بررسی است.

• عینی: لبه‌های عینی یا کالبدی به دو دسته طبیعی و مصنوعی تقسیم می‌شود.

• ذهنی: لبه ذهنی لبه‌ای است که کالبد آن وجود ندارد ولی در ذهن شهروندان امتدادی را تعریف کرده و دو نقطه شهری را به هم وصل می‌کند. برای مثال، لبه‌های عینی تاریخی در این دسته قرار می‌گیرد. این لبه‌ها با گذشت زمان کالبد خود را از دست داده و یا کالبد آن‌ها دستخوش تغییرات شده، ولی خاطره

جدول ۱. کیفیات یک لبه طبیعی شهری. مأخذ: نگارندهان بر اساس منابع ذکر شده در جدول.

مأخذ	معیار	مولفه
برگرفته از لینچ، ۱۳۸۷.	شکل خطی کارکرد بروون گرا مرز میان دو بخش پیوستگی فرم کمک به چتیابی و تعیین مختصات	کیفیات مربوط به «لبه» بودن
برگرفته از یاراحمدی، ۱۳۸۹.	نقش اجتماعی: فضای جمعی نقش اقتصادی: حضور کاربری‌های متنوع نقش منظرین: تعریف هویت شهر	کیفیات مربوط به «شهری» بودن
Abdelraheem, 2010	وجود عناصر شاخص و مشهود طبیعی ارتباط انسان و طبیعت	کیفیات مربوط به «طبیعی» بودن

بیانی آن، فضایی با کیفیتی کاملاً متفاوت ایجاد کرده است و به نوعی شهر گرداگرد این دریاچه واقع شده است و خانه‌های شهر تا لب آب آمده‌اند. به موازات لبه دریاچه و پشت به آن، یک راسته بازار قرار دارد که اصلی ترین خیابان -با کاربری تجاری- این شهر است. دور تا دور لبه این دریاچه در طول مسیر توسط پله‌هایی که به بافت شهر راه می‌برد، پوشیده شده است که این پلکان علاوه بر گذرگاه و مدخل دریاچه، خود مکانی برای گردآمدن افراد و نیز برپایی مراسم آیینی و مذهبی است، به طوری که از همان ابتدای پلکان (بر اساس آیین‌های موجود) برای ورود به حوزه دریاچه لازم است که افراد جهت حفظ قداست محل، کفش‌ها را درآورده و با پای برخene به آن گام بردارند.

دریاچه پوشکار، مکانی مذهبی برای شهروندان آن به شمار می‌رود، بنا به اعتقاد آیین هندویسم، آب مشهور دریاچه برای شستن گناهان از زندگی و جسم افراد است. به گمان معتقدان، این دریاچه، آبی معجزه‌گر دارد که درمانی برای انواع بیماری‌ها به شمار می‌رود و مردم شهر در آن به غسل می‌پردازند (Abdelraheem, 2010: 192). در میانه دریاچه، معبدی واقع است که بر روی بلندی پلکانی قرار گرفته و از داخل آن می‌توان به محیط پیرامون اشراف داشت. طبیعت مطلوب دریاچه منجر به حضور حیوانات گوناگون از جمله پرندگان فراوان و گاوها در این مکان شده است که به آن حس و حالی متفاوت و زنده‌تر می‌بخشد.

روش تحقیق
به منظور آزمون فرضیه تحقیق، به بررسی سه نمونه موردی در شهرهای هندوستان پرداخته شد. نمونه اول، در شهر «پوشکار» که در کناره دریاچه‌ای مقدس واقع شده است. نمونه دوم، لبه رودخانه «گنگ» در شهر «بنارس» است و سومین نمونه، لبه ساحلی شهر «بمبئی» را شامل می‌شود. این مطالعه به صورت تحلیلی و بر مبنای مشاهدات میدانی انجام شده و کارکردهای هر یک از لبه‌ها را شناسایی می‌کند. همچنین تلاش دارد با تعریف یک چک لیست مبتنی بر جدول ۱، نشان دهد که هر یک از این سه لبه ساحلی شهری، تا چه اندازه در خلق کیفیات مورد انتظار موفق بوده‌اند.

نمونه اول، کناره دریاچه در شهر پوشکار پوشکار، شهر کوچکی با بیست هزار نفر جمعیت در ایالت «راجستان» هند و در ۱۴ کیلومتری شمال غرب «اجمیر» است. (پایگاه رسمی استان راجستان). این شهر از قدیمی‌ترین شهرهای هندوستان است که تاریخ دقیقی برای احداث آن نیست و آنچه گفته می‌شود به داستان‌ها و افسانه‌های آیینی هندوئیزم برمی‌گردد. پراهمیت‌ترین و شاید تنها معبد برهما هند در این شهر واقع است که این یکی از دلایل اهمیت این شهر به شمار می‌رود؛ اما از دیگر ویژگی‌های موردنوجه پوشکار، دریاچه مقدس آن است. این دریاچه طبیعی در مرکز شهر و در اقلیم خشک و

شهر پوشکار) نشان داده شده، این دریاچه در مرکز شهر واقع شده و مورفولوژی بافت شهری در انطباق با این دریاچه شکل گرفته است.

۵. شکل‌گیری شهر در حاشیه لبه‌های طبیعی و متأثر از آن‌ها؛ به‌طور تاریخی همواره شهرها در ارتباط با منابع آب شکل می‌گرفته‌اند. حضور دریاچه در پوشکار نیز می‌تواند زمینه‌ساز شکل‌گیری شهر در طول تاریخ و سیر تحول آن باشد.

۶. تمرکز کاربری‌های تجاري در محورهای بدنی؛ در لبه دریاچه پوشکار، راسته بازار تجاري ایجاد شده که به عنوان محوری خطی، پذيرای شهروندان و گردشگران است.

۷. فعالیت‌های انسانی و تجمع شهروندان؛ پله‌های اطراف دریاچه پوشکار به گونه‌ای طراحی شده‌اند که امکان ایجاد یک فضای جمعی را فراهم آورند. شهروندان هندی بر روی این پله‌ها می‌نشینند و ضمن تعاملات انسانی، زمان خود را به تماشی دریاچه مقدس صرف می‌کنند.

۸. تعلق لبه‌های شهری به عموم شهروندان؛ فقدان مالکیت خصوصی در کناره این دریاچه موجب شده که همه گروه‌های

به‌طور کلی این دریاچه به نقطه عطفی برای شهر و مرکزی برای انواع فعالیت‌ها مبدل شده است.

به صورت خلاصه، لبه دریاچه پوشکار واحد کارکردهای زیر است:

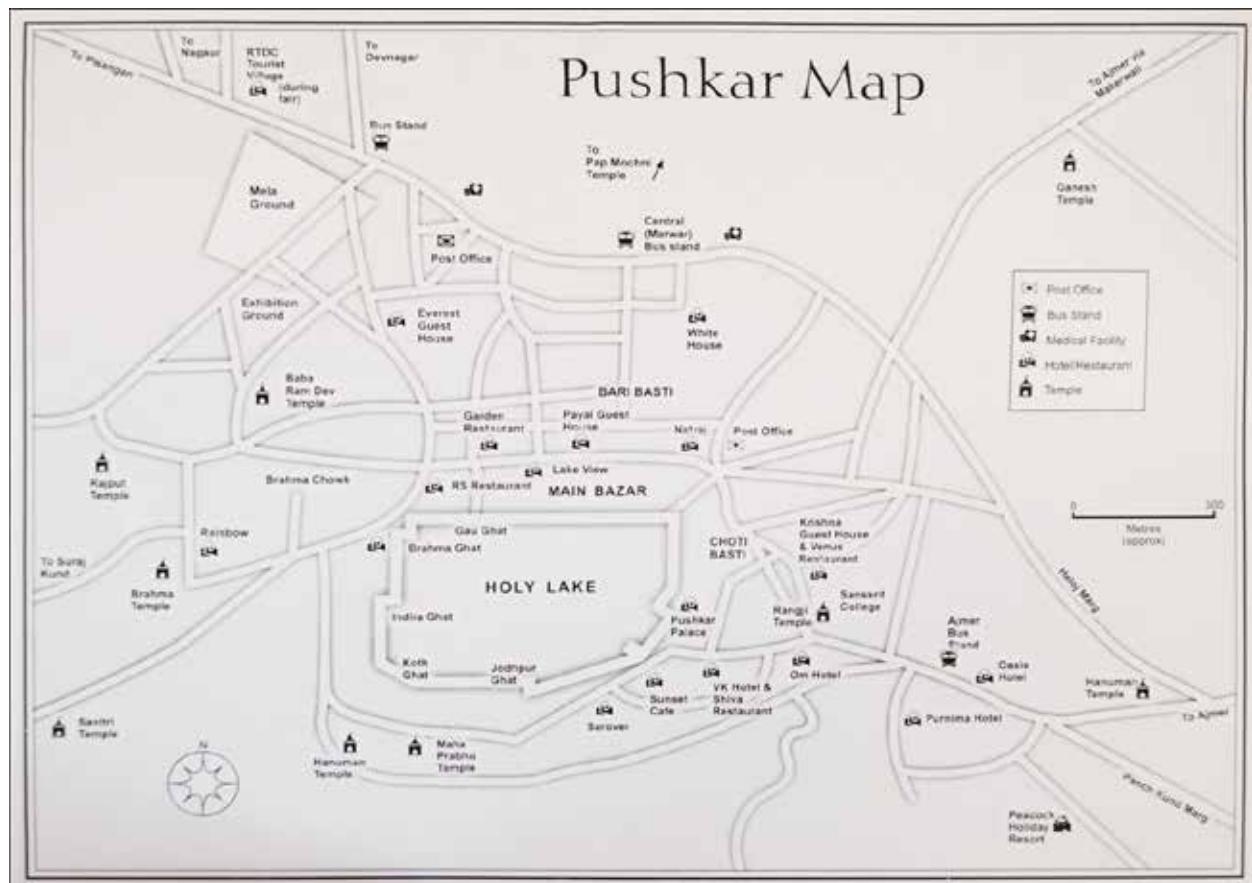
۱. تجربه ارتباط با طبیعت؛ این لبه محل حضور شهروندان در کنار دریاچه‌ای طبیعی است. علاوه بر این، حیوانات مختلف و بهویژه پرنده‌گان زیادی در لبه این دریاچه زندگی می‌کنند.

۲. تبدیل شدن به عنصر نشانه‌ای و نمادین؛ لبه دریاچه پوشکار یکی از عناصر اصلی نشانه‌ای در این شهر است. بهنحوی که تصویر پوشکار عموماً با این دریاچه ترسیم می‌شود.

۳. ایفای نقش آیینی؛ دریاچه پوشکار محل برگزاری مراسم مذهبی غسل هندوان است. این مراسم که در طول سال به صورت انفرادی یا در گروه‌های کوچک خویشاوندی انجام می‌شود، در ایام خاصی به صورت مراسم آیینی جمعی و با حضور شهروندان شهرهای مجاور برگزار می‌شود.

۴. جهت‌دهی به توپولوژی شهری؛ موقعیت دریاچه از جهت شیب غالب شهر، موجب شده تا جهت‌یابی در پوشکار با استفاده از این دریاچه به راحتی میسر شود. همان‌گونه که در تصویر ۱ (نقشه

تصویر ۱. نقشه شهر پوشکار و دریاچه مقدس آن. مأخذ: www.pushkarcamps.com

نمونه دوم، ساحل رود گنگ در شهر بنارس

بنارس یا واراناسی، شهری است بر کناره غربی رود گنگ و در جنوب شرقی ایالت «اوtar پرادش» هند که به عنوان یکی از قدیمی‌ترین محل‌های زندگی بشر شناخته می‌شود. شهری است که گفته می‌شود با عشق خدای «شیوا» پرورش یافته و با آب متبرک رود گنگ غسل یافته است. روزانه به هنگام طلوع و غروب خورشید در طول این کناره مراسم آیینی انجام می‌شود و کلیه مسیر آن را معابد و فضاهای جمعی مختلف با کاربری‌های متفاوت از جمله هتل‌ها، فضاهای نشستن و فروشگاه‌ها در برگرفته‌اند. با توجه به مشاهدات میدانی، ساحل رود گنگ کارکردهای زیر را دارا است:

۱. تجربه ارتباط با طبیعت: حضور مردم در کناره رودخانه گنگ و تماشای آن علاوه بر حضور پرندگان و حیوانات دیگر، محلی برای برقراری ارتباط با طبیعت پویای این شهر است.
۲. تبدیل شدن به عنصر نشانه‌ای و نمادین: کناره رود گنگ عنصر شاخص شهر بنارس به شمار می‌آید و به عنوان نمادی برای این شهر محسوب می‌شود.
۳. ایفای نقش آیینی: ساحل رودخانه به دلیل قداستی که آب رودخانه در ذهن شهروندان دارد، به مکانی جهت انجام فعالیت‌های مختلف مذهبی و آیینی تبدیل شده است.

تصویر ۲. حضور بناها، ساکنین و همچنین پرندگان در اطراف دریاچه پوشکار، عکس: زهرا عسکرزاده، ۱۳۹۰.

مردم هند (که بسیاری از آن‌ها بی‌بصاعط هستند) بتوانند از فضای ایجاد شده بهره ببرند (تصویر ۲). با توجه به مشاهدات میدانی، جدول ۲، کیفیات مربوط به یک لبه شهری طبیعی را در ساحل دریاچه پوشکار تبیین می‌کند. بنابراین، همان‌گونه که مشاهده شد، لبه دریاچه پوشکار نقش مهمی در زندگی مردم این شهر ایفا می‌کند.

جدول ۲. کیفیات لبه طبیعی شهری در کناره دریاچه پوشکار. مأخذ: نگارندگان.

معیار	وضعیت لبه ساحلی دریاچه پوشکار
شكل خطی منطبق بر لبه ساحل دریاچه	شكل خطی
کارکرد برون گرا	برخلاف راه که عنصر خطی درونگارا در سیمای شهری است، لبه عنصری برون گراست. لبه ساحلی دریاچه، با حضور شهروندان در کنار آب تعریف می‌شود که علی‌القاعدہ برون گراست. هر چند آیین‌هایی برای غسل در دریاچه مقدس نیز وجود دارد، اما نقش غالب لبه، برون گرا تلقی می‌شود.
مرز میان دو بخش	لبه مرز روشن میان خشکی و آب است که کاملاً روشن و مشخص است.
پیوستگی فرم	همچون همه لبه‌های ساحلی، پیوستگی دارد.
کمک به جهت‌یابی و تعیین مختصات	به عنوان مهم‌ترین عنصر شهر، تعیین کننده مختصات شهری است. اما به خاطر دریاچه بودن، نمی‌تواند به اندازه یک رودخانه یا دریا در جهت‌یابی کارآمد باشد.
نقش اجتماعی: فضای جمعی	لبه واحد کارکردهای مختلف فضای جمعی است که در ادامه بدان اشاره شده است.
نقش اقتصادی: حضور کاربری‌های متنوع	راسته بازار تجاری در لبه دریاچه ایجاد شده است.
نقش منظری: تعریف هویت شهر	به عنوان یک دریاچه مقدس برای هندیان، نقشی مهم در تعریف هویت شهر دارد.
وجود عناصر شاخص و مشهود طبیعی	شکل توپوگرافیک شهر به طور کلی با حضور دریاچه مرکز آن همخوانی دارد و دریاچه به شاخص‌ترین عنصر شهر تبدیل شده است. به همین نسبت، لبه دریاچه نیز عنصری شاخص به حساب می‌آید.
ارتباط انسان و طبیعت	حضور انسان و انواع حیوانات در یک محیط طبیعی جذاب

مالکیت خصوصی متعلق به همه مردم با آیین و مذاهب بسیار متنوع است (تصویر ۳).

با توجه به مشاهدات میدانی، جدول ۳، کیفیات مربوط به یک لبه شهری طبیعی را در ساحل رودخانه گنج در شهر بنارس تبیین می‌کند.

تصویر ۳. اجرای مراسم آیینی به هنگام غروب آفتاب و تجمع مردم در کناره رود گنج. عکس: زهرا عسکرزاده، ۱۳۹۰.

۴. جهت‌دهی به توبولوژی شهری: شب غالب بنارس متمایل به سمت رودخانه و تأثیرپذیر از آن و گسترش شهر نیز به موازات خط ساحلی رود و در جهت غربی آن است.

۵. شکل‌گیری شهر در حاشیه لبه‌های طبیعی و متاثر از آن‌ها: رود گنج از قدیمی‌ترین مکان‌های زیستی بشر است و در کناره آب این رود تمدن‌های دیرین شکل گرفته‌اند.

۶. تمرکز کاربری‌های تجاری در محورهای بدنی: خط ساحلی موازی با رودخانه، در کنار معابد و ساختمان‌های با کاربری‌های گوناگون، فروشگاه‌هایی را نیز در خود جای داده است، علاوه بر این دستفروشان در جای جای این لبه و حتی سوار بر قایق بر روی رود به فعالیت اقتصادی خود مشغول هستند.

۷. فعالیت‌های انسانی و تجمع شهروندان: کناره رودخانه با طراحی‌های مختلف، فضاهای متنوعی را جهت فعالیت‌های شهروندان و یا نشستن آن‌ها دارا است، خط ساحلی عریض و پلکان موازی آن محلی است برای تجمع افراد در کناره آب یا فعالیت‌های دیگر از جمله نشستن در سطح بالاتر و استفاده از چشم‌انداز رودخانه.

۸. تعلق لبه‌های شهری به عموم شهروندان: کناره رود گنج بدون

جدول ۳. کیفیات لبه طبیعی شهری در ساحل رودخانه گنج در بنارس. مأخذ: نگارندگان.

معیار	وضعیت کناره رودخانه گنج
شكل خطی	طبیعتاً لبه ساحلی رودخانه شکل خطی دارد.
کارکرد برون‌گرا	لبه رودخانه محل تجمع انسانی از ساکنان و حتی گردشگران است. با این حال، تعداد بسیاری کمتری از این میان، برای قایق سواری وارد آب می‌شوند.
مرز میان دو بخش	رودخانه، شهر بنارس را به دو نیم تقسیم کرده است.
پیوستگی فرم	رودخانه از فرمی کاملاً پیوسته برخوردار است (مانند بیشتر لبه‌های ساحلی). هر چند لبه ساحلی در برخی نقاط منقطع شده و امکان حرکت پیوسته در طول ساحل میسر نیست.
کمک به جهت‌یابی و تعیین مختصات	به طور تاریخی رشد شهر بر مبنای رودخانه گنج و تقریباً به صورت خطی تعریف شده و لذا این لبه نقش محززی در جهت‌یابی و تعیین مختصات دارد.
نقش اجتماعی: فضای جمعی	فعالیت‌های بسیار متنوع، از غسل و نظافت شخصی و شست و شو، تا برگزاری مراسم مذهبی، سوزاندن مردگان و ... همگی در کنار هم به شکل کم‌نظیری اتفاق می‌افتد.
نقش اقتصادی: حضور کاربری‌های متنوع	عمده کاربری‌های مذهبی (معابد) به علاوه دست فروشان و واحدهای تجاری
نقش منظرین: تعریف هویت شهر	مبناً تاریخی شکل‌گیری شهر از دوران باستان
وجود عناصر شاخص و مشهود طبیعی	لبه رودخانه یک عنصر طبیعی مهم است که با باورهای مذهبی و آیین‌های هندو نیز درآمیخته است.
ارتباط انسان و طبیعت	هر چند شهر بنارس شهری آلوده محسوب می‌شود، اما ادعای هندویان این است که از معجزات رودخانه گنج این است که با این همه آلودگی همچنان رودخانه تمیزی است! لبه رودخانه محل ارتباط انسان با دو عنصر آب و آتش است.

۲. تبدیل شدن به عنصر نشانه‌ای و نمادین: ساحل دریای عرب، عنصر شاخص و هویت‌بخش شهر بمبئی است.
۳. ایفای نقش آینینی: اکثر فعالیت‌های آینینی، فستیوال‌ها و مراسم مذهبی این شهر در لبه ساحلی آن صورت می‌گیرد.
۴. جهت‌دهی به تپیلوژی شهری: شهر بمبئی با کناره ساحلی اش شکل گرفته است و طول بسیار زیادی از مرز این شهر لبه ساحلی آن است که بر شکل‌دهی کل شهر تأثیرگذار بوده است.
۵. شکل‌گیری شهر در حاشیه لبه‌های طبیعی و متأثر از آن‌ها: بمبئی شهری بندری است که در کناره آب شکل گرفته و با آب محاصره شده است.
۶. تمرکز کاربری‌های تجاری در محورهای بدنی: در این ساحل در کنار مردم، دستفروشان و تک فروشگاه‌های بسیاری موجود است که فروش خوارکی‌های مختلف و لوازم متنوع در آن‌ها انجام می‌شود.
۷. فعالیت‌های انسانی و تجمع شهروندان: افراد بسیاری در لبه ساحل دریای عرب در شهر بمبئی به فعالیت‌های مختلف از جمله بازی‌های متنوع و قایق‌سواری مشغول‌اند، ضمن اینکه این ساحل مکانی است برای مردمی که پس از فعالیت‌های روزانه یا در حین آن نیاز به لختی آسایش دارند.
۸. تعلق لبه‌های شهری به عموم شهروندان: همان‌طور که در هر سه نمونه موردی ملاحظه شد لبه‌های شهری به تمامی افراد تعلق دارد.
- با توجه به مشاهدات میدانی، جدول ۴، کیفیات مربوط به یک لبه شهری طبیعی را در ساحل دریای عرب در شهر بمبئی نشان می‌دهد:

نمونه سوم، ساحل دریای عرب در شهر بمبئی بمبئی مرکز ایالت «مهاراشترا^{۱۰}» و بزرگ‌ترین بندر هند در ساحل غربی این کشور است. این شهر ساحلی با لبه طبیعی رو به دریای عرب، از مهم‌ترین مرکز تجاري و اقتصادي هندوستان به شمار می‌رود. لبه ساحلی این شهر بهنوعی مرکز فعالیت‌های اجتماعی و عرصه عمومی شهر است. هتل‌های متعدد، فروشگاه‌های بزرگ و بنهای مدرن این شهر در امتداد خط ساحلی واقع‌اند. فعالیت‌هایی نظیر قایق‌سواری و اسب‌سواری، بازی کریکت، آکروبات، رقص، فستیوال‌ها و مراسم سالیانه و سرگرمی‌های متعدد دیگر در این کناره صورت می‌گیرد. فستیوال سالیانه عبادت گانش^{۱۱} (یکی از خدایان هندو) که هرساله بین ماه‌های آگوست و سپتامبر به مدت ۱۰ روز در سراسر هند است نیز در این ساحل برگزار می‌شود.

از جمله بنهای مذهبی برای مسلمانان در این کناره، زیارتگاه و مسجد «درگاه حاجی علی» است که در میان دریا قرار گرفته و با مسیر پیاده‌رو با طول حدود یک کیلومتر به ساحل متصل است. این ساختمان در سال ۱۴۳۱ میلادی بنا شده و به طور معمول بیش از ۴۰ هزار زائر در روزهای پنجشنبه و جمعه از این درگاه بازدید می‌کنند. نشستن بر لب ساحل و تماسای غروب خورشید از دیگر کنش‌های مورد علاقه است که در این ساحل توسط ساکنان شهر و توریست‌ها انجام می‌شود.

با توجه به مشاهدات میدانی، ساحل دریای عرب نیز واحد کارکردهای زیر است:

۱. تجربه ارتباط با طبیعت: لبه ساحلی این شهر، به همراه حضور پرندگان و گیاهان، محل اجتماع شهروندان و رویای آن‌ها با این طبیعت است.

جدول ۴. کیفیات لبه طبیعی شهری در ساحل بمبئی. مأخذ: نگارندگان.

معیار	وضعیت ساحل دریای عرب در بمبئی
شكل خطی منطبق بر لبه دریای عرب	شكل خطی
کارکرد برون‌گرا	واجد کارکرد برون‌گراست و بیشتر برای تماشای ساحل یا به عنوان اسکله کاربرد دارد.
مرز میان دو بخش	این ساحل در واقع لبه شبه جزیره هند به حساب می‌آید.
پیوستگی فرم	با توجه به مالکیت عمومی، ساحل لبه‌ای پیوسته دارد.
کمک به جهت‌یابی و تعیین مختصات	به عنوان مهم‌ترین عنصر سیمای شهر بمبئی، تعیین کننده مهم نقشه شناختی شهر است.
نقش اجتماعی: فضای جمعی	همانگونه که در تصویر ۴ مشخص شده به عنوان فضای جمعی کارکرد دارد.
نقش اقتصادی: حضور کاربری‌های متعدد	مردم، دستفروشان و کاربری‌های فراغتی و ساحلی همه در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند.
نقش منظرین: تعریف هویت شهر	شهر بمبئی به عنوان یک شهر ساحلی شناخته می‌شود که به ویژه در تعریف نقش اقتصادی شهر اهمیت بالای دارد.
وجود عناصر شاخص و مشهود طبیعی	دریایی عرب عنصری شاخص است که اتصال شهر را آبهای آزاد اقیانوس هند برقرار می‌سازد.
ارتباط انسان و طبیعت	حضور انسان و انواع حیوانات در یک محیط طبیعی جذاب.

تصویر ۴. حضور مردم، دستفروشان، پرندگان و فعالیتهای متنوع در لبه ساحلی دریای عرب. عکس: زهرا عسکرزاده، ۱۳۹۰.

نتیجه‌گیری

محورهای بدنی، فعالیت‌های انسانی و تجمع شهروندان و تعلق لبه‌های شهری به عموم شهروندان، در سه نمونه موردی در کشور هند (رود گنگ در شهر بنارس، لبه دریاچه پوشکار و لبه ساحل بمبئی) بررسی شد.

بر اساس عناوین مشترک و توضیحات آن‌ها می‌توان بیان داشت که بر اساس این مطالعه میدانی، کاربری‌های تجاري، ایجاد فضاهای آیینی، شکل‌گیری فضاهای جمعی و حضور شهروندان و تعاملات اجتماعی ایشان در کنار لبه‌های طبیعی، می‌تواند به عنوان آثار و نتایج انطباق لبه‌های شهری و عوارض طبیعی به حساب آید.

با بررسی سه لبه شهری طبیعی در شهرهای هند، برخی ویژگی‌های این لبه‌ها مشخص شد. جدول ۵، امکان مقایسه این لبه‌ها و به ویژه مشاهده مشاهدات مشاهده‌آنها را فراهم می‌آورد. این جدول در حقیقت حاصل تلفیق سه جدول پیشین است.

پس از توصیف جغرافیایی و مردم‌شناسی هرکدام از سه حوزه ارائه شده در این نوشتار، در هشت محور تجربه ارتباط با طبیعت، تبدیل شدن به عنصر نشانه‌ای و نمادین، ایفای نقش آیینی، جهت‌دهی به توپولوژی شهری، شکل‌گیری شهر در حاشیه لبه‌های طبیعی و متأثر از آن‌ها، تمرکز کاربری‌های تجاري در

جدول ۶. ویژگی‌ها و کارکردهای لبه‌های طبیعی شهری در سواحل شهرهای هند. مأخذ: نگارندگان.

کارکردهای لبه‌های طبیعی شهری		
۱. تجربه ارتباط با طبیعت	۱. محل انشاست خاطره شهروندان	۲. تبدیل شدن به عنصر نشانه‌ای و نمادین
		۳. ایفای نقش آیینی در طول ادوار مختلف به جهت ثبات نسبی
		۱. انطباق جهت‌بایی در لبه‌ها با توپولوژی شهری
۲. شکل‌گیری شهر در حاشیه لبه‌های طبیعی و متأثر از آن‌ها	۲. خوانایی ادراک شهر	۲. شکل‌گیری شهر در حاشیه لبه‌های طبیعی و متأثر از آن‌ها
		۱. تمرکز کاربری‌های تجاري در محورهای بدنی
		۲. فعالیت‌های انسانی و تجمع شهروندان
۳. تعلق لبه‌های شهری به عموم شهروندان و فقدان مالکیت خصوصی	۳. ایجاد فضای جمعی	۳. تعلق لبه‌های شهری به عموم شهروندان و فقدان مالکیت خصوصی

جدول ۵ مقایسه کیفیت‌های طبیعی شهری در سه مورد مطالعاتی تحقیق حاضر. مأخذ: نگارندگان.

معیار	لبه ساحلی دریاچه پوشکار	وضعیت کناره رودخانه گنگ	وضعیت ساحل دریای عرب در بمبتدی	جمع‌بندی
شکل خطی	شکل خطی منطبق بر لبه ساحل دریاچه	طبیعتاً لبه ساحلی رودخانه شکل خطی دارد.	شکل خطی منطبق بر لبه دریای عرب	هر سه لبه شکل خطی دارند.
کارکرد بروون گرا	برخلاف راه که عنصر خطی درونگرا در سیمای شهری است، لبه عنصری بروون گراست. لبه ساحلی دریاچه، با حضور شهروندان در کار آب تعریف می‌شود که علی‌القابده بروون گراست. هر چند آینه‌ای برای غسل در دریاچه مقدس نیز وجود دارد، اما نقش غالب لبه، بروون گرا تلقی می‌شود.	لبه رودخانه محل تجمع انبوهی از ساکنان و حتی گردشگران است، با این حال، تعداد بسیار کمتری از این میان، برای قایق سواری وارد آب می‌شوند.	لبه رودخانه محل تجمع گراست و بیشتر برای تماسی ساحل یا به عنوان اسکله کاربرد دارد.	کارکرد هر سه لبه کمابیش بروون گراست و لبه دریاچه نیز بروون گراست. ولی اساس به نظر نمی‌رسد این میان، معیار مناسب و واضحی برای تعریف لبه باشد.
مرز میان دو بخش	لبه مرز روشن میان خشکی و آب است که کاملاً روشن و مشخص است.	رودخانه شهر بنارس را به دو نیم تقسیم کرده است.	این ساحل در واقع لبه شبه جزیره هند به حساب می‌آید.	هر سه لبه به روشنی مرز میان خشکی و آب و یا دو بخش از خشکی را تعریف کرده‌اند.
پیوستگی فرم	همچون همه لبه‌های ساحلی، پیوستگی دارد.	رودخانه از فرمی کاملاً پیوسته برخودار است (مانند بیشتر لبه‌های ساحلی)، هر چند لبه ساحلی در برخی نقاط متعلق شده و امکان حرکت پیوسته در طول ساحل میسر نیست.	با توجه به مالکیت عمومی، ساحل لمای پیوسته داراست.	دو لبه پوشکار و بمبتدی کاملاً پیوسته است. هر چند کناره رودخانه گنگ در برخی نقاط امکان حرکت پیوسته را ایجاد نمی‌کند، اما از نظر بصیری، پیوستگی تقریباً کامل است.
کمک به جهت‌یابی و تعمیم مختصات	به عنوان مهم‌ترین عنصر سیمای شهر کننده مختصات شهری است. اما به خاطر دریاچه بودن، نمی‌تواند به اندازه یک رودخانه یا دریا در جهت‌یابی کارآمد باشد.	به طور تاریخی شهر بر مبنای رودخانه گنگ و تقریباً به صورت خطی تعریف شده و لذا این لبه نقش محززی در جهت‌یابی و تعمیم مختصات دارد.	به عنوان مهم‌ترین عنصر سیمای شهر به عنوان چند کننده مهم نقشه شناختی شهر است.	لبه‌های رودخانه و دریا، جهت‌یابی و تعمیم مختصات را به راحتی ممکن می‌سازند اما لبه دریاچه کمتر به جهت‌یابی کمک می‌کند.
نقش اجتماعی: فضای جمی	لبه واحد کارکردهای مختلف فضای جمی است که در ادامه بدان اشاره شده است.	فعالیت‌های بسیار متعدد، از غسل و نظافت شخصی و شست و شو، تا برگزاری مراسم مذهبی، سوزاندن مردگان و ... همگی در کنار هم به شکل کهنه‌نظری اتفاق می‌افتد.	همانگونه که در تصویر ۴ مشخص شده به عنوان فضای جمی کاربری های مذهبی (معابد) به علاوه دست فروشان و واحدهای تجاری	با توجه به نقصان پیدا کردن عنصر آب در نمونه‌های مورد بررسی، این فضاهای بستر تجمع و برگزاری آینه‌ها بوده است. هرچند در خصوص تبدیل شدن این فضاهای جمی به عرصه‌های زندگی مدنی باید با احتیاط سخن گفت.
نقش اقتصادی: حضور کاربری‌های منوع	راسته بازار تجاری در لبه دریاچه ایجاد شده است.	عمده کاربری‌های مذهبی (معابد) به علاوه دست فروشان و واحدهای تجاری	هر سه لبه نقش اقتصادی جدی پیدا کرده‌اند.	هر سه لبه عنصری کلیدی در تعریف منظر و هویت شهری است.
نقش منظری: تعریف هویت شهر	به عنوان یک دریاچه مقدس برای هندیان، نقشی مهم در تعریف هویت شهر دارد.	مبنای تاریخی شکل گیری شهر از دوران باستان	شهر یعنی به عنوان یک شهر ساحلی شناخته می‌شود که به ویژه در تعریف نقش اقتصادی شهر اهمیت بالایی دارد.	هر سه لبه عنصری کلیدی در تعریف منظر و هویت شهری است.
وجود عناصر ساختی و مشهود طبیعی	لبه رودخانه یک عنصر طبیعی مهم است که با باورهای مذهبی و آینه‌ای هندو نیز درآمیخته است. دریاچه به شاخص ترین عنصر شهر تبدیل شده است. به همین نسبت، لبه دریاچه نیز عنصری ساختی به حساب می‌آید.	دریای عرب عنصری ساختی است که احتمال شهر را با آبهای آزاد اقیانوس هند برقرار می‌سازد.	در هر سه مورد پژوهشی، عنصر حضور انسان و اینواع حیوانات در یک محیط امادگی اندیشه این است که از معجزات رودخانه گنگ این است که با این ممه لوگی همچنان رودخانه تمیزی است! لبه رودخانه محل ارتباط انسان با دو عنصر آب و آتش است.	دریای عرب عنصری ساختی است که با این مجهود هندویان این است که از معجزات رودخانه گنگ این است که با این ممه لوگی همچنان رودخانه تمیزی است! لبه رودخانه محل ارتباط انسان با دو عنصر آب و آتش است.
ارتباط انسان و طبیعت	حضور انسان و اینواع حیوانات در یک محیط طبیعی جذاب	هر چند شهر بنارس شهری آلوهه محسوب می‌شود، اما ادعای هندویان این است که از معجزات رودخانه گنگ این است که با این ممه لوگی همچنان رودخانه تمیزی است! لبه رودخانه محل ارتباط انسان با دو عنصر آب و آتش است.	هر سه فضا ارتباط میان انسان و محیط طبیعی جذاب	هر سه فضا ارتباط میان انسان و محیط را زمینه‌سازی کرده‌اند.

پی نوشت

- Lynch Kevin .۱
The Image Of The City .۲
Urban Edge .۳
Ganga .۴
Varanasi .۵
Pushkar .۶
Mumbai .۷
Rajasthan .۸
Ajmer .۹
Maharashtra .۱۰
Ganesh .۱۱

فهرست منابع

- Abdelraheem, M. (2010). *Spatial Conditions For Sustainable Communities : The Case of Informal Settlements in GCR*. Cairo : Ain Shams University ..
 - Narain, V. (2009). Growing city, shrinking hinterland: land acquisition, transition and conflict in peri-urban Gurugram, India. *Environment and Urbanization*.21(2) : 501-512.
 - Sing Bhalla,K. (2005). *Let's Know Festivals of India*, London : Star publication.
 - Yokohari, M. (2000). Beyond greenbelts and zoning: A new planning concept for the environment of Asian megacities, *Landscape and Urban Planning*. 3–4 (47) : 103:178. Available from: www.sciencedirect.com
 - <http://www.rajasthantourism.gov.in/Destinations/Ajmer-Pushkar.aspx>
 - <http://www.pushkarcamps.com/About-Pushkar/Pushkar-City-Map.html>
- سلطانی، علی و نامداریان، احمدعلی. (۱۳۹۰). تحلیل نقش فضاهای شهری در دستیابی به توسعه پایدار شهرها، تبیین پارادایم ارتباط. *مجله باغ نظر*. ۸(۱۸): ۱۲-۳.
 - شکوهی بیدهندی، محمد صالح. محیط شهری، سرشار از معنی. *مجله منظر*. ۲(۷): ۵۷-۵۴.
 - لینچ، کوین. (۱۳۸۷). سیمای شهر. ترجمه: منوچهر مژبنی.
 - یاراحمدی، سمانه. (۱۳۸۹). بررسی نقش لبه‌ها در تحقق اهداف منظر. *مجله منظر*. ۲(۱۱): ۳۰-۱۱.